

Η Βασιλεία του Θεού, η αιώνια πατρίδα του ανθρώπου (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

/ [Πεμπτουσία](#)



ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΑΣ (Γαλ. 4,22-27)

Ο Απόστολος Παύλος με το σημερινό ανάγνωσμα από την Επιστολή του προς τους Γαλάτες επιδιώκει να πείσει, όσους έμεναν ακόμη αμετάπειστοι στη διδασκαλία του, ότι ο μωσαϊκός νόμος είχε προσωρινή και όχι αιώνια αξία. Και χρησιμοποιεί αλληγορικά τα δύο παιδιά του Αβραάμ. Το ένα παιδί που γεννήθηκε από την δούλη Άγαρ συμβολίζει την τωρινή πόλη Ιερουσαλήμ, που είναι υπόδουλη και αυτή και τα παιδιά της. Το άλλο παιδί του Αβραάμ, που γεννήθηκε από την ελεύθερη (όχι σκλάβα) Σάρρα, σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού, συμβολίζει την ουράνια Ιερουσαλήμ. Αυτή, η ουράνια Ιερουσαλήμ, είναι ελεύθερη και είναι η μητέρα όλων ημών των χριστιανών. Αφού λοιπόν είναι ελεύθερη από τον μωσαϊκό νόμο, και μείς επίσης τα παιδιά της είμαστε ελεύθεροι από τον μωσαϊκό νόμο.

Με αυτή την ευκαιρία, που μας προσφέρει ο Απόστολος Παύλος, μιλώντας για την ουράνια Ιερουσαλήμ, την αιώνια πατρίδα μας, που μας έχει υποσχεθεί ο Θεός, ας δούμε αναλυτικότερα τι είναι αυτή η ουράνια πατρίδα, στην οποία θα ζήσουμε

αιώνια οι χριστιανοί.



Ο Κύριος συχνά την ονομάζει «Βασιλείαν των ουρανών», για να μη την συγχέουν οι άνθρωποι με τα βασίλεια το κόσμου τούτου. Άλλοτε την ονομάζει «Βασιλείαν του Θεού». Επίσης την αποκαλεί «Βασιλείαν του Πατρός μου», αποδίδοντας τιμή στον Θεόν Πατέρα, αλλά και δική Του βασιλεία. Επίσης τον ονομάζει και παράδεισο (Λουκ. 23,43).

Όπως μας αποκάλυψε ο Ιησούς, ο Θεός ετοίμασε την βασιλεία Του αυτή «πρό καταβολής κόσμου» για τους Αγγέλους Του και τους ανθρώπους, που θα θελήσουν να ζουν εδώ στή γη με πίστη σε κοινωνία με τον Θεό, εφαρμόζοντας τις εντολές Του και ιδιαίτερα την εντολή της αγάπης (παράβ. Ματθ. 25,34-35).

Η ουράνια αυτή βασιλεία είναι αιώνια, δεν έχει τέλος. Αδιάκοπη και αιώνια, επίσης, είναι και η χαρά, η ανάπαυσις, η ειρήνη και η ευτυχία όλων όσων θα ζούν μέσα σε αυτήν. Στη βασιλεία αυτή του Θεού δεν υπάρχει τίποτε από τα θλιβερά που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στη ζωή αυτή· όπως «πόνος, θλίψις, στεναγμός» θάνατος και τα όμοια, παρά μόνον ευτυχισμένη «ζωή άτελεύτητος».

Μετά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, τα σώματα όλων των ανθρώπων θα αναστηθούν και από υλικά που ήταν, με την ενέργειαν του Παντοδύναμου Δημιουργού θα μετατραπούν σε πνευματικά. Γι αυτό στη Βασιλεία των ουρανών δεν θα έχουμε ανάγκη από τίποτε υλικό όπως εδώ· ούτε φαγητό ούτε νερό ούτε τίποτε άλλο. «Η Βασιλεία του Θεού δεν είναι φαγητά και ποτά, αλλά δικαιοσύνη, ειρήνη και χαρά» (Ρωμ. 14, 17).

Το στοιχείο που κυριαρχεί στη βασιλεία των ουρανών είναι το φώς. Αλλά όχι σαν το φυσικό φώς που ακτινοβολεί ο ήλιος. Ο Προφήτης Ησαΐας προφητεύει: «Δεν θα υπάρχει για σένα ο αισθητός ήλιος για να σου παρέχει το φως της ημέρας, ούτε η ανατολή της σελήνης θα σου φωτίζει τη νύκτα· αλλά θα είναι για σένα ο Κύριος φώς αιώνιον» (Ησαΐα 60,19). Το ίδιο μας αποκαλύπτει και ο Απόστολος Ιωάννης: Η νέα Ιερουσαλήμ, η βασιλεία των ουρανών «δεν έχει ανάγκη από ήλιο ούτε από σελήνη για να την φωτίζουν, γιατί τη φωτίζει η λαμπρότητα του Θεού, και λύχνος της είναι το Αρνίον» δηλαδή ο Ιησούς Χριστός που θυσιάστηκε για τη σωτηρία μας ως αρνίον (Αποκ.21,23). Μέρος από αυτό το φώς του Χριστού, όχι ολόκληρη τη θεϊκή λάμψη, είδε ο Πέτρος με τους δύο άλλους Αποστόλους, κατά την Μεταμόρφωση του Σωτήρος στο Θαβώρ και αισθάνθηκε τέτοια πνευματική αγαλλίαση που δεν ήθελε να φύγει από εκεί, και ζήτησε από τον Κύριο να στήσουν εκεί σκηνές να μείνουν, για να μή φύγουν από αυτή τη θαυμάσια κατάσταση. Από αυτό και μόνο μπορούμε να καταλάβουμε τι χαρά και αγαλλίαση αισθάνονται όσοι ζουν μέσα στο φώς της βασιλείας των ουρανών!

Αυτή η αδιάκοπη παρουσία του ολόφωτου Κυρίου στον ουράνιο παράδεισο χαρίζει απερίγραπτη χαρά και ευφροσύνη σε όλους ανθρώπους και Αγγέλους. Άλλωστε, όπως είπε ο Ιησούς, μετά την κοινή ανάσταση οι άνθρωποι «θα είναι όπως οι Αγγελοι στον ουρανό» (Ματθ. 22,30). Και τα αναρίθμητα πλήθη των Αγγέλων και όλων των Αγίων θα συγκροτούν ένα παναρμόνιο χορό, όπως τον αποκαλύπτει ο Απόστολος Ιωάννης, και θα ψάλλουν: » Είσαι άξιος γιατί θυσιάστηκες και με το αίμα Σου μας εξαγόρασες για το Θεό... «Η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύς ανήκουν για πάντα στον Θεό μας» (Αποκάλ. 5,9 & 7,12). Ακατάπαυστα θα αναπέμπονται προς τον Τριαδικόν Θεόν ύμνοι ευχαριστίας και δοξολογίας και θα ζουν όλοι σε ένα ευφρόσυνο πανηγύρι.

Αδελφοί μου, αυτή είναι η μόνιμη πατρίδα μας, για την οποία μας προορίζει ο Θεός. Ας φροντίζουμε με την ζωή μας να είμαστε άξιοι να ακούσουμε κι εμείς από τον Κύριο το: «Ελάτε, οι ευλογημένοι από τον Πατέρα μου κληρονομήστε τη βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί από την αρχή του κόσμου». Αμήν.